info@payamdaily.ir

نخستین روزنامه صبح البرز

پیام

شماره ۲۶۰۷
چهارشنبه ۲۸/ شهریور/ ۱۴۰۳
۱۴/ ربیع الاول/ ۱۴۴۶
18 / September / 2024

صاحب امتیاز: موسسه همگامان اندیشه زمان
مدیرمسئول: محمود حیدری سردبیر: باهره حیدری
نشانی: کرج، بلوار تعاون، خیابان فرهنگ، جنب کانون کارشناسان رسمی دادگستری
تلفن: ۳۲۵۳۲۸۳۸-۳۲۵۳۲۴۲۴-۰۲۶ فکس: ۳۲۵۳۰۱۰۱
امتیاز در طرح ارزیابی کیفی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی: ۶۷/۸۰
چاپ: کارگر

خواندنی

امروز با حافظ

مزد گانی بـده ای دل کـه دگر مطربِ عشق
راه مسـتانه زد و چـاره مخموری کرد
نه به هفت آب، که رنگش به صد آتش نرود
آن چه با خرقه زاهد، مِی انگوری کرد

گفتند تر اصبر دوا گشت از آن روی
تلخ اسـت ولـی میوه‌ای همچون شکر آورد
جهان ملک خاتون

فال کرج

اوقات شرعی

اذان صبح	طلوع آفتاب	اذان ظهر	غروب آفتاب	اذان مغرب
۰۴:۴۶	۰۵:۵۱	۱۲:۰۰	۱۸:۰۷	۱۸:۲۵

برگه

اگر می‌خواهید زندگی شـادی داشته باشید، زندگی خود را به یک هدف گره بزنید نه آدم‌ها و چیزها...

آلبرت اینشتین

اشاره

چرا میزان پرداخت وام ازدواج، آب رفت؟!

بسـیاری از جوانان در شرف ازدواج، وقتی کاغذی دستگاه‌های مسئول در اجرای قانون و مشوق‌های حمایتی را می‌بینند دلسرد می‌شوند و می‌ترسند به سرنوشت جوانانی دچار شوند که به سیاست‌ها و وعده‌ها دلبسته و اعتماد کرده‌اند؛ اما ماندها در صف حقانی‌ترین حمایت دولتی برای دریافت وام ازدواج معطل مانده‌اند یا به خاطر مانع‌تراشی بانک‌ها دستشان از دریافت این تسهیلات قرض‌الحسنه کوتاه شده است.

به گزارش پیام آشنا به نقل از فرهیختگان، بانک مرکزی طی سال‌های گذشته رقم حداقلی ۲۰۰ همت منذرج در تبصره ۱۳ قانون بودجه ۱۴۰۳، را حداکثر در نظر گرفته و با توجه به این سقف اعتباری، سهمیه بانک‌ها برای اعطای تسهیلات تکلیفی را کمتر موضوعی که برخلاف اهداف قانون‌گذار اعمال می‌شود و خود به مانعی جدی در روند پرداخت تسهیلات و یهلاه‌چویی بانک‌ها بدل شده است.

تمایل جوانان به ازدواج کاهش یافته است!

اخیرا این گزاره نادقیق به راحتی وایرال شد و دهها گزارش در خصوص آن منتشر و برخی آسمان ریسمان بافتند که جوانان نمی‌خواهند ازدواج کنند ولی کمتر کسـی درباره اثر وضعیت اقتصادی بر توان جوانان در تشکیل خانواده صحبت کرد بسـیاری از جوانان در شـرف ازدواج وقتی کاغذی دستگاه‌های مسئول در اجرای قانون و مشوق‌های حمایتی را می‌بینند دلسرد می‌شـوند و می‌ترسند به سرنوشـت جوانانی دچار شوند که به سیاست‌ها وعده‌ها دلبسته و اعتماد کرده‌اند؛ اما ماندها در صف حقانی‌ترین حمایت دولتی برای دریافت وام ازدواج معطل مانده‌اند یا به خاطر مانع‌تراشی بانک‌ها دستشان از دریافت این تسـهیلات قرض‌الحسنه کوتاه شده است.

چه زندگی‌ها که در همان اول ویهلرش به خزان جدایی گرفتار می‌شود در واقع به جز دهک‌های بالای جامعه، برای بسـیاری از اقشار متوسط و ضعیف ایرانی، سروسامان دادن جوانان بدون پشتوانه وام قرض‌الحسنه ازدواج، میسر نیستا

طی ۶ ماه اول امسال، ۱۵۵ هزار نفر کمتر از سال قبل تسهیلات دریافت کرده‌اند!

با وجود این، بررسـی‌ها نشان می‌دهد عملکرد شبکه بانکی در پرداخت تسهیلات ازدواج نسـبت به مدت مشابه سال گذشته از نظر تعداد وام و اعتبار پرداخت شده، به‌صورت جدی افت کرده است. در این خصوص، بنا به داده‌های بانک مرکزی، با وجود اینکه تا اواخر ۳۰ مردادماه سال پیش، به ۳۲۴ هزار و ۴۲۸ نفر بیش از ۶۶ همت پرداخت شده بود؛ امسال تا روز ۲۹ مردادماه، به کمتر از ۱۶۶ هزار نفر حدود ۶۴ همت تسهیلات ازدواج پرداخت شده است. این یعنی نسبت به سال گذشته تا پایان مرداد ماه ۱۲۶ هزار فقره وام ازدواج کمتر واریز شده است. همچنین مقایسه عملکرد ۶ ماهه بانک‌ها نشان می‌دهد از نظر تعداد و مبلغ پرداخت شده امسال نسبت به شـش ماهه اول سال گذشته، بانک‌ها ۱۵۵ هزار فقره کمتر تسهیلات قرض‌الحسنه ازدواج پرداخت کرده‌اند. در این زمینه براساس گزارش بانک مرکزی تا تاریخ ۲۱ شـهریور ۱۴۰۲، به ۳۸۵ هزار نفر بالغ بر ۷۸ همت پرداخت شده بود. درحالی که اکنون تا موخه ۱۸ شهریور ۱۴۰۳، کمتر از ۲۳۰ هزار نفر حدود ۷۶ همت دریافت کرده‌اند.

زندگی جوانان، بازیچه سیاست‌های انقباضی بانک مرکزی!

تازه اگر بخواهیم رقم تورم را از میزان تسـهیلات پرداختی امسال کسر کنیم که عملکرد بانک‌ها فاجعه‌بارتر می‌شـود. بنابراین همان‌طور که از آمارها مشخص است، به هر پهله‌ای هم که شده وقت‌رفته اوضاع پرداخت تسهیلات ازدواج بدتر می‌شود. با این وجود، بعد از گلایه سازمان بازرسی از عملکرد بانک‌ها در پرداخت تسهیلات ازدواج، رئیس بانک مرکزی در اقدامی پیش‌دسته علی مکاتیبه با رئیس کمیسیون اصل ۹۰، از پایش خواست تا در اولین فرصت با تشکیل جلسه مرجعی، مساله تسهیلات تکلیفی مربوط به موضوع ازدواج و فرزند؛ آخرین گزارش‌ها و اقدامات مربوط و منابع مالی لازم در این باره مورد بررسی قرار گیرد. وی با اشاره به اینکه تکالیف و انتظاری که در این بارم از نظام بانکی وجود دارد، فراتر از منابع موجود در شبکه بانکی است، گفت: «ممکن است دستیابی به اهداف پیش‌بینی شده، تقدینگی و تورم را دچار مشکل کند.»

لطفا آمار غلط ندهید!

بررسـی آمارهای این نهاد دولتی نشان می‌دهد این اظهارات رئیس بانک مرکزی نادقیق و غلط است: چراکه منابع وام ازدواج طبق بند (ث) تبصره ۱۳ قانون بودجه ۱۴۰۳، مانده حسـابهای قرض‌الحسنه پس‌انداز و جاری شبکه بانکی تعیین شده که براساس آمار خرداده بانک مرکزی، موجودی حسـابهای جاری ۱۹۱۰ همت و رقم حسابهای پس‌انداز: ۸۰۹ همت اعلام شده است. در همین زمینه به تازگی نصرالله پرمائه، رئیس کمیسیون اصل ۹۰ مجلس شورای اسلامی درباره اظهارات اخیر فرزین رئیس کل بانک مرکزی مبنی بر ارسال نامه به وی درباره مشکلات تامین اعتبار وام ازدواج، گفت: «بدلیل اینکه تهران نیستم اطلاع ندارم این نامه به دفتر رسیده است یا خیر.» او به حضور فرزین در جلسـه امروز کمیسیون اصل ۹۰ اشاره و تصریح کرد: «بودجه ۲۶ شهریورماه» رئیس کل بانک مرکزی به‌منظور پاسـخگویی درباره وضعیت تسهیلات خرد و کلان و سایر پرونده‌های در دست بررسی این کمیسـیون به مجلس می‌آید. آنچه مورد تاکید ماست پرداخت به‌موقع تسهیلات تکلیفی در چهارچوب قانون و با حفظ کرامت به مردم اسـت.» پرمائه در پاسخ به این سوال که آیا مشکل فعلی وام ازدواج بدلیل عدم منابع و اعتبار کافی اسـت یا کوتاهی بانک‌ها؟ گفت: «مشکل در بانک‌هاسـت و باید حسابرسی دقیق در این حوزه انجام شود.»

منابع و اعتبار تسهیلات قرض‌الحسنه ازدواج مردمی است!

علاوه بر این، بانک مرکزی طی سال‌های گذشته رقم حداقل ۲۰۰ همت منـدرج در تبصره ۱۳ را حداکثر در نظر گرفته و با توجه به این سـقف اعتباری، سـهمیه بانک‌ها برای اعطای تسـهیلات تکلیفی را ابلاغ می‌کند موضوعی که برخلاف اهداف قانون‌گذار اعمال می‌شود و خود به مانعی جدی در روند پرداخت تسـهیلات و یهلاه‌چویی بانک‌ها بدل شده است. از این رو در سه ماهه اول ۱۴۰۳ بسـیاری از نوجبین جوان پس از ثبت‌نام در سامانه تسـهیلات قرض‌الحسنه ازدواج یااین پیام مواجه می‌شدند که «درحال حاضر هیچ بانکی در اسـتان انتخابی شـما دارای اعتبار نمی‌باشد. دوباره تلاش کنید.» با توجه به مطالب مطرح شده، بنظر می‌رسد بانک‌ها بنا ندارند به این مدائی‌ها هم که شده مصوبات قانون بودجه سنواتی و قانون حمایت از خانواده و جوانی جمعیت را اجرایی کنند. بنابراین انتظار می‌رود نهادهای نظارتی و نمایندگان محترم مجلس، ضمن حراسـت از حقوق شهروندان، موجبات حفظ کرامت جوانان و خانواده‌های ایرانی را فراهم کنند. لذا لازم باید سـهمیه‌بندی ۱۴۴ همتی بانک مرکزی برای تسهیلات ازدواج ملغی شود سـپس با هرگونه تغییر ردیف بودجه و اعتبار تسهیلات ازدواج مخالفت جـدی صورت پذیرد زیرا اینکه از پول خود مردم (منابع قرض‌الحسـنه پس‌انداز و جاری) به جهت حمایت و تشـویق جوانان به ازدواج بهره‌برداری شود، هوشمندانه و پایدار تر از سایر منابع مالی اسـت.

مهدی محمدصادقی، پژوهشگر جمعیت‌شناسی-سیاسی

گزارش روز

گردنی که در گرو وعده‌هاست

چینش قطعات سخنان مسـعود پزشکیان در نخسـتین نشسـت مطبوعاتـی وی در قامت رئیس‌جمهور، سازنده یک تابلو امیدآفرین اسـت؛ تابلویی منقش به صلح و صدق، صلحی مقتدرانه با جهان و صدقی فروتنانه با وطن.

به گزارش پیام آشنا به نقل از نورنیوز، نخسـتین نشسـت خبری مسـعود پزشکیان، رئیس‌جمهور بعدازظهر دوشنبه ۲۶ شهریور در سـالن اجلاس سران برگزار شـد و مجموع تمام رویدادها این نشسـت خبری را به یکی از متفاوت‌ترین جلسـات رئیس‌جمهور با خبرنگاران تبدیل کرد؛ از پوسـتری که در محل استقرار رئیس‌جمهور بود تا پاسـخ‌هایی که درباره حقوق شـخصی و هزینه سـتادش پرسیدند.

«برای ایران»، «وفاق مِلـی» و «گردنم در گرو وعده‌هایم»، سـه شعار پیـروزی بخش کمپین انتخاباتی پزشـکیان بود و تکرار دوباره آن‌ها در پوستر محل نشسـت، نشان داد که قرار است در سـر وعده‌های خود بماند. چند بار و به عناوین مختلف هم دریاسخ به خبرنگاران تاکید کرد که پای وعده‌هایش ایستاده‌است.

مجری نخسـتین نشسـت خبری پزشکیان، هادی حیدری از روزنامه‌نگاران و کارگاتوریسـت‌های مطرح کشور بود ولز ابتدای نشسـت متفاوت بودن آن را نوید می‌داد. سالن معلوا از خبرنگار بود و این یعنی همه گروه‌هـای خبری با جناح‌بندی‌های سیاسـی و رسـانه‌ای حضور داشـتند و سـوال پرسیدند.

پرسش‌های روتین خبرنگاران که تقریبا در تمام نشسـت‌های خبری و برای تمام روسای جمهوری مشابه و در یک قالب است یا پاسخ‌های متفاوت پزشکیان روبرو می‌شد؛ متفاوت از آن جهت که پیچیده‌ترین چالش‌های کشور را به زبانی ساده‌ا به صریح‌ترین شکل ممکن پاسخ می‌داد. گرچه این سـادگی را برخی بزمی تلقی‌ند اما به نظر روشن است که، پزشکیان با سابقه وزارت بهداشت و پنج دوره نمایندگی مجلس و بورد تخصصی قلب، بیان ساده را یا ساده‌انگاری مسـائل دشوار اشتباه نمی گیرد. دسـت‌کم و تا به اینجای کار، در انتخاب وزرای کابینه و معاونان و همراه سـازی مجلس و بسـیاری دیگر از نهادهای کشـور، نشانه‌ای از سـادهانگاری موضوعات نیست و شاید ساده گفتن از مشـکلات، یادگار دوران تدریس او در دانشگاه باشد که روان گفتن از موضوع پیچیده‌ی چون طب را تنها راه آموختن طبابت این می‌دانست.

اقتصاد به عنـوان لُبّ موضوع مورد پرسـش، از سوی خبرنگاران رسانه‌های مختلف به سوژه‌های مختلفی تبدیل شد و گروهی به گرانی نان اشاره کردند و گروهی به دشـواری معیشـت مردم. رئیس‌جمهور تاکید کرد که برای قوت غالب مردم نباید نسخه‌های عجیب پیچید و این خط قرمز اوست که مرقلب اقشار آسیب‌پذیر باشد. پزشکیان در پاسخ به پرسش‌های اقتصادی سعی کرد یادآور شـود که بحران ناترازی تقریبا در تمام حوزه‌ها گریبان‌گیر کشور شده و برای علاج این بحران از اصحاب رسانه کمک طلبید.

بخش دیگری از پرسـش‌ها حـول موضوعات حسـاس چرخید. رئیس‌جمهور متهم شد که در دولتش از اصحاب فتنه اسـتفاده کرده اسـت؛ پزشکیان اما کنار نکشید و تصریح کرد «چیزی که شما می‌گویید فتنه، معلوم نیست که وقاحت‌فته باشد. شما فکر می‌کنید حق با شماست و طرف مقابل هم فکر می‌کند حق با خودش است».

جمـلات رئیس‌جمهور تمام شـده و نشـده، خبرنگاران برای صراحتش دست زدند. در جایی هم اما حدّ که توطئه‌گران را به داخل را می‌دهد؛ قاطعانه گفت هرکس توطئه کرده به دسـتگاه قضا تحویل دهیـد. اما اگر در برابر اعتراض و نقد و سوالی، پاسـخی ندارید «خود» بشکنید که «اینه» شکستن خطاسـت. گفت کسـی حق ندارد بگوید اگر دوست ندارید جمع کنید بروید. گفت وفاق یعنی اگر اشتباهی کرده تا آخر عمر بیچاره آن اشتباه نشود. پرسـید کدامیک از ما اشتباه نکرده‌ایم؟ آنانی که اشتباه نکنند مجسمه است.

برای هـر جمله‌ای که با ایـن مضمون گفت از اصحاب رسـانه تشویق شنید. تلاش کرد در دام پرسش‌ها گرفتار نشود و پاسخ‌های خود را صادقانه بیان کند. وقتی از تداوم حضور گشت‌های ارشاد شنید، گفت که پیگیری خواهد کرد. وقتی شنید با آرای شکننده پیروز انتخابات شده، آشفته نشد، پذیرفت و گفت اگر نتوانیم کسـانی را که اعتماد نکردند به میدان بیاوریم، همه می‌بازیم. در تایید یک گلایه درباره عدم استفاده از جوانان گفت که «۴۰ سال اسـت نیرو آوردیم و اشتباه کرده و باز یک نـیروی دیگر آوردیم و به همین خاطر نیرو پیدانمی‌شود».

پاسـخ به پرسـش‌هایی که در حوزه مشکلات داخل عمدةترین چیزی که جلب توجه می‌کرد این بود که رئیس‌جمهور و تیم کاری او هنوز به پان یا فرمولی برای آبرچالش‌ها دست نیافته‌اند و می‌توان خوشبین بود و سرعت تشکیل دولت و گردهم آمدن مسئولانی که در سه سال گذشته هیچ مسئولیتی نداشتند را عامل نبود استراتژی بنیادین دانسـت و امیدوار بود تا نشسـت آتی با اصحاب رسـانه به بسـیاری از «چه باید کرد»ها پاسخی دقیق‌تر داده شود.

در سیاست خارجی اما رئیس‌جمهور در هر جمله از پاسـخ خود، مدارایی را فریـاد می‌زد که ایران قرن‌هاسـت در تلاش اسـت آن را به جهان نشان دهد. وقتی از سفرش به عراق پرسیدند و او درباره برادری گفت می‌شد شعف را از نگاهش خواند. وقتی گفت ترکیه قوم و خویش ملـت و مرزها فقط مرزند، وقتی از درهای باز ایران به روی مصر و اردن سخن گفت، وقتی از دعوت ولیعهد عربستان از ایران خبر داد و بر برادری با برادر مسلمان تاکید کرد در تمام این پاسخ‌ها می‌شد اعتقاد عمیق او را به زیسـت برادرانه با همسـایگان ایران دریافت. پزشکیان این برادری را تنها راه ایستادن دربرابر جنایات اسـرائیل اعلام کرد و گفت اگر کنار هم می‌ایسـتادیم اسـرائیل جرات نمی‌کرد زنان و کودکان فلسطینی را قتل‌عام کند.

در چند پرسـش و با چند نوع ادبیات تلاش شد که او از موضع تندی در قبال غرب، شنیده شود اما بازهم صادقانه و مقتدر گفت با هر کشور و دولتی که حقوق ملت ایران را به رسمیت بشناسد، بر سر مدارا ست حتی اگر آمریکا باشد. یا این همه زیر بار حرف زور نخواهد رفت چه از طرف آمریکا باشد، چه روسیه. تاکید هم کرد که ایران دوستان دوران رفراموش نخواهد کرد.

در پاسخ‌های خود سعی کرد بر یار بودن درهای اقتصاد ایران به روی سرمایه‌گذاران خارجی تاکید کنـد و در نهایت تصریح کند که تحریم ایران را متوقف نخواهد کرد و برای تحریم‌کنندگان هم سودی ندارد. در پاسخ به تمام ادعاها درباره ارسال موشـک هم گفت: رسـاندن و رسـیدن موشک هایپرسونیک به یمن کار ساده‌ای نیست و ایران هم اساسا از این نوع موشک‌ها ندارد. درباره ارسال موشک بالستیک به روسیه هم تصریح کرد که ارتباطاتی وجود دارد و نمی‌شـود که ما با روسیه ارتباطات خود را نداشته باشیم اما در مدتی هم که ما آمدیم به هیچ عنوان این اتفاق (ارسال موشک) نیفتاده است».

نخسـتین نشسـت خبری رئیس جمهوری ایران، در حالی به پایان رسید که رئیس‌جمهور در آسـتانه سـپتامبر بـه نیویورک برای حضور در نشسـت سازمان ملل است و به قول خودش باید برای این حضور برنامه مشخص داشته باشد.

پزشـکیان در سـه سـاعت گفتن و شـنیدن با خبرنگاران و از آن‌ها، مثل همیشـه خودش بود، شاید کمی مسلط‌تر، شاید کمی آرام‌تر و بسـیار صادق‌تر. تسلطش بر زبان انگلیسی دوق اصحاب رسانه را دربی داشت و روسیه را شوروی خواندش و سهوی که در نام بردن از ماهواره ایرانی داشت، برخی را نگران کرد. با این همه مجموع واکنش‌ها به این نشسـت در فضای حقیقی و مجازی مثبت ارزیابی می‌شـود و این می‌توانـد گامی آغازین برای بازگرداندن اعتماد و امید به مردم به عنوان مهمترین هدف دولت مسـعود قلمداد شود.

برش

نظم جهانی یا سود امریکایی؟

امریکا به کرات مدعی شـده چیـن آنچه را که نظم جهانی نامیده می‌شـود، با اقدماتش دچار خلـل جدی کرده اما واقعیت امر این اسـت که امریکا را ورود بـه هر مقوله نامرتبط با خویش و حضوری‌های بی‌پایانش در قبال این غول شرق آسـیایی بـه‌ضرر فزون‌تر از هر کشور دیگری در مخدوش شدن نظم جهانی دانسته است.

به گزارش پیام آشـنا به نقل از ایران، منطق جاری و شرایط موجود می‌گویند بزرگ‌ترین نبرد ژئوپلیتیکال را در اداره قرن بیست و یکم امریکا و چین خواهند داشت که مدت‌هاسـت می‌گوشند حاکمیت بر شـاهراه‌های اقتصادی جهان را در دسـت گیرند و الیته چین طی ۱۰ سـال اخیر دائما تفوق بیشـتری بر طرف امریکایی پیدا کرده است. امریکا ادعا می‌کند بعد از پیروزی متفقین در جنگ جهانی دوم لازم بود که غرب، اداره امور دنیا را در دسـت گیرد و به همین سبب خودش «نظم جهانی» را پی ریخت. کارشناسان معتقدند نظم جهانی هر چه باشد و هر کشور ایدئالو گر آن باشد، باید حتما با قواعد و دیدگاه‌های سازمان ملل که ۸۰ سال پیش تأسیس و مشغول به کار شد، همخوانی داشته باشد. اما خیری از این همسویی نیسـت. خیری نیسـت چون امریکا همیشه می‌خواسته نظم جهانی را به گونه‌ای تعبیر و آن را اجرایی کند که منافع خودش در آن مسـتتر باشد. اینچنین است که پایه‌های تشکیل دهنده این «نظم جهانی» صوری فقط اصول و موادی از منشور سازمان ملل را دربر دارد که به ضرر امریکا و چند شریک بزرگ غربی‌اش نباشد و گزینشی عمل کردن آنها و اکتفا به بندها و اصولی محدود، تنها چیزی که برجای نگذاشته، یک نظم واقعی جهانی است.

امریکا کجا و چین کجا؟

پس از سـال‌ها برقرار ماندن روال مخدوش فوق، اینک امریکا و الیته آلمان و فرانسه مدعی‌اند چین یک خطر اصلی و بزرگ و تازه برای آنهاسـت زیرا هم قدرت قیچه کردن بازارهای اقتصادی جهان را دارد و هـم از عزمی راسـخ در این زمینه بهره می‌گیرد. این واقعاً تمسـخرآمیز است که امریکا در شـرایطی چین را به انحصارگرایی و زورورزی در صحنه‌های جهانی متهم می‌کند که چینی‌ها نیم قرن است ارتش خود را به هیچ مصاف بیرون‌مرزی گسـیل نکرده‌اند. حال آن که سالی نیست که امریکا به یک یا چند نقطه از جهان لشکرکشی نکند و به بهانه سرکوب تروریسم عده زیادی را به ورطه مرگ‌کشاند.

امریکا طی ۷۰ سال اخیر پای کوتاهی‌هایی متعدد علیه رژیم‌های قانونی کشـورها و برکناری آنها و روی کار آمدن رژیم‌هایی شده که ویلسته به این کشور بوده‌اند و نقاط لوچ این بی‌عدالتی گسترده در گذشته دور در شیلی و آرژانتین و اخیرا در مصر و تونس مشاهده شده که دولت‌های مردمی برکنار شده و قدرت به دست رژیم‌ها و عمدتاً ژنرال‌هایی افتاده که برای هر یک از اقدامات و حرکات‌شـان ابتدا از امریکا اجازه گرفته و سپس اقدام کرده‌اند.

چین در نقطه مقابل در امورات داخلی هیچ کشور دیگری دخالت نکرده و تلاش برای سرنگونی هیچ رژیمی و روی کار آمدن رژیمی دیگر نداشـته و برخلاف امریکا که صدها پایگاه نظامی در سطح جهان دارد، فقط از یک پایگاه در کشور آفریقایی جیبوتی برخوردار است. نیروی دریایی چین هم نه در سـطح جهان بلکه فقط بر دریای چین که یک شاهراه بین‌المللی برای مبادلات این کشور به شمار می‌آید، نظارت می‌کند و این در حالی است که ناوگان‌های جنگی امریکا به هر آبراهی ورود و مهلکه ایجاد می‌کنند و عنصر امنیت را از بسـیاری از دریاها و اقیانوس‌ها ربوده‌اند.

خاورمیانه؛ خط تفکیک آشکار دو کشور

چین الیته سال‌هاسـت که ادعای تملک تایوان را داشته و این کشور را که با طراحی‌ها و توطئه‌های غربی‌ها و بویژه امریکا از درون چین کنده شد و به کشوری مستقل و دارای رویکردهای غربی تبدیل گشـت، جزئی از خویش معرفی کرده و ملزم به بازگشت به مام‌وطن یعنی محدوده خویش دانسـته است. اما این تنها مجادله ارضی و به روایت غربی‌ها مداخله‌جویی چینی‌ها در امورات دیگران بوده و این نیز محصول نگاه غیرمنصفانه غربی‌ها به تاریخ حیات چین و فراز و فرودهای سیاسی آن بوده که جدایی مذکور را در پی داشته است و ادعای پکن در مورد تایوان شاید عین واقعیت باشد. اگر خواستار شناسایی کشوری باشید که واقعاً بیشترین خطرات را متوجه نظم جهانـی و صلح بین‌الملل کرده و خط تفکیکی بین امریکا و چین ترسـیم کنید کافی است به اتفاقات ۸ دهه اخیر خاورمیانه پس از مسـتقر شـدن نسل‌کُش‌های صهیونیسـتی در این منطقه و بخصـوص جنگ جاری در غزه که دوازدهمین ماه خود را سـپری می‌کند، نگاهی بیندازید. واشنگتن اسـت که مدعی است که بیشترین اقدامات آرامش‌بخش را در این منطقه اعمال داشته اما واقعیت امر چیزی خلاف این است و هر چیزی در رفتار راکارانه امریکا در منطقه مشاهده شده تا سالطحلیبی حتـی در زمان‌هایی که غربی‌ها ادعا می‌کردند آوردن سران فلسـطین و اسرائیل به کمپ دیوید و تلاش برای انعقاد پیمان‌نامه صلح بین آنها اقدام‌های مثمرثمری بوده، هیچ اثری از صلح در منطقه مشـاهده نشد و نه یاسر عرفات رئیس سازمان آزادیبخش فلسـطین (PLO) و انور سادات رئیس جمهوری وقت مصر یا یکدیگر کنار آمدند و نه زمانی که سادات توسط مخالفان کنار تروریسـت‌ها هیچ حامیلی را برای نگذاشت و فقط موجب اتلاف ۳۰ سال وقت و بودجه پنتاگون و مرگ صدها سرباز و هزاران شهروند شد.

شـراکت آشـکار امریکا در نسل‌کُشی اسرائیلی‌ها در غزه

نقطه اوج تفاوت‌های بین نیات صلح‌جویانه پکن و اهداف جنگ‌طلبانه واشـنگتن در غرب آسیا در سیاسـتگذاری‌های ۱۸۰ درجه متفاوت آنها در مورد جنگ غزه به چشـم خورده اسـت. در حالی که امریکا حامی اصلی و بزرگ رژیم جعلی صهیونیسـتی در بزرگ‌ترین قتل عام سراسری در باریکه غزه بوده، چین از هیچ تلاشـی برای پایان دادن به این جنگ تابرابر خودداری نکرده و بارها بر لزوم برقراری آتش‌بس فوری و کمک‌رسانی به خیل مجروحان فلسطینی پای فشرده و این را در قالب قطعنامه‌های متعددی جسـتجو کرده که با همراهی سایر کشورهای صلح‌طلب تنظیم و به شورای امنیت سازمان ملل ارائه شده و الیته امریکا در ضدیت با آن و با هدف طولانی‌تر کردن جنگ تعلمی این قطعنامه‌ها را طی یک سال اخیر یکی پس از دیگری وتو و غیرقابل اجرا کرده است.

وقتی امریکا میلیاردها دلار اسـلحه تجهیز ماشین جنگی رژیم کودک‌کُش تل‌آویو کرد و به عنوان حامی اصلی این رژیم شـریک در ستادن جان حدود ۴۳ هزار فلسـطینی و مجروح شدن بیش از ۹۵ هزار نفر از آنها در جریان بمباران‌های شبانه روزی غزه شد و ناشـنگتن حتی مانع از اجرایی شدن احکام بیگرد کیفری نتانیاهـو قصاب تل‌آویو و نخست وزیر کابینه جنگ اسرائیل شد که توسط دیوان بین‌الملل دادوری لاهه در هلند صادر شده بود و این بهانه را آورد که رسیدگی به بزرگ‌ترین نسل‌کُشی سنوات اخیر جهان در غزه و صدور حکم کمپ دیوید و تلاش برای انعقاد پیمان‌نامه صلح بین آنها اقدام‌های مثمرثمری بوده، هیچ اثری از صلح در منطقه مشـاهده نشد و نه یاسر عرفات رئیس سازمان آزادیبخش فلسـطین (PLO) و انور سادات رئیس جمهوری وقت مصر یا یکدیگر کنار آمدند و نه زمانی که سادات توسط مخالفان کنار تروریسـت‌ها هیچ حامیلی را برای نگذاشت و فقط موجب اتلاف ۳۰ سال وقت و بودجه پنتاگون و مرگ صدها سرباز و هزاران شهروند شد.

دیدگاه

میدان برای دیپلماسی

بسـیار شنیده شده که مثلا «چه مرا به مریوط در سوریه یا لبنان یا فلسـطین و... چـه می‌گذرد، که اصلا در آنجاها دخالت یکنیم یا نکنیم»؟ این خیلی خوب می‌شود که ما کاری به کار جای دیگری نداشته باشیم و سرمان به کار خودمان باشد ولی این وقتی امکان‌پذیر است که دیگران هم کاری به کار ما نداشته باشند.

به گزارش پیام آشنا به نقل از شرق، هشت سال پیش در چنین روزی یادداشتی دلمشغول با عنوان «کمی شیشه‌خرده داشته باشیم». اما موضوع یادداشـت چه بود و منظورم از شـیشـه‌خرده چیسـت؟ موضوع یادداشت بر می‌گشت به این نظر بسـیار شنیده‌شـده که مثلا «ما چه مربوط در سوریه یا لبنان یا فلسطین و... چه می‌گذرد که اصلا در آنجاها دخالت یکنیم یا نکنیم» و گفته بودم این خیلی خوب می‌شود که ما کاری به کار جای دیگری نداشته باشیم و سرمان به کار خودمان باشد ولی این وقتی امکان‌پذیر است که دیگران هم کاری به کار ما نداشته باشند و بعد گفته بودم، اما چنین چیزی اصلا امکان‌پذیر نیست و کشور ما یک جزیره دورافتاده مانند «جزیره ایستر» در اقیانوس آرام نیست که هیچ کس تا قرن‌ها و چوده‌ش باخبر نباشد و اینجا که ما هسـتیم، نامش خاورمیانه است و در خاورمیانه وقتی از عمق استراتژیک برای هر کشوری صحبت می‌کنیم، این عمق استراتژیک گاهی تا اینجا که ما هسـتیم، نامش خاورمیانه است و در خاورمیانه وقتی از عمق استراتژیک برای هر کشوری صحبت می‌کنیم، این عمق استراتژیک گاهی تا آن‌سوی مرزهای چند کشور آن‌طرف‌تر هم می‌رود و این نه‌تنها برای کشور ما یا یک برای کشورهای دیگر منطقه خاورمیانه هم صادق است و منظورم از این شیشه‌خرده، مثل همان خانه‌های قدیمی است که روی هره دیوارشان، شیشه‌خرده کار می‌گذاشتند که یک زمانی یک نفر از دیوارشان بالا نکشد و این شیشه‌خرده امروز و در عالم سیاست یعنی یک کاری یکنی که بتوانی خودت را در این خاورمیانه‌ای که این قدر متلاطم است، حفظ یکنی. برای نمونه همین داستان افغانستان که ماجرای مهاجرانش بعد از استقرار دوباره طالبان در آن کشور و موج پناهندگانش در همین بی‌سروسامانی سه سال گذشته کشورمان، چه وضعیتی را فراهم کرده که حتی برخی، از آن بهانه‌ای ساخته‌اند برای نفرت‌پراکنی قومی که اگر فکری برای آن نشود، می‌تواند این نفرت‌پراکنی قومی را به معضلی داخلی نیز تبدیل کند.

یا در مثالی دیگر، یادتان هست درست یک سـال بعد از آن یادداشت «شیشه‌خرده» و در مهرماه سال ۹۶ ماجرای «فراردادم استقلال کردستان عراق» پیش آمد؟ و یادتان هست که تنها جایی در جهان که از این فراردادم حمایت کرد اسـرائیل بود؟ و نمی‌دانم یادتان هست که در همان زمان، بعدتا نخگیدانی در همین کشور خودمان که با طرح موضوع «حق تعیین سرنوشـت» از این فراردادم حمایت می‌کردند، بدون آنکه توجه کنند که گویم این فراردادم استقلال، به نتیجه هم رسید، آیا گمان می‌کنید داستان به همین جا ختم می‌شود؟ و همین شد که در یک مجموعه چهار قسـمتی از این نوشـته‌ام که چـرا این فراردادم خطری برای تمامیت ارزی کشـور ملت یعنی اتفاقی که در کشوری دیگر رخ می‌دهد، به‌دلیل همان عمق استراتژیک، فقط مسـئله آن‌که اتفاقاً مسـئله ما هم هسـت برای همین هم بود که اسرائیل از آن حمایت می‌کرد و هنوز هم حمایت می‌کند؛ درحالی که عراق همـه‌ایه ملـت ولی همـه‌ایه اسرائیل نیسـت چون دقیقاً آن ماجرا بر تمامیت ارزی ما اثر مسـتقیم داشت. یا بیاییم نزدیک‌تر، به همین ماجرای دو سال پیش و مرگ خانم مهسا امینی. اتفاقی که نباید می‌افتاد، ولی در نتیجه همان بی‌سامانی سه‌ساله که ضربانی مهلک بر کشور وارد کرد، آن ماجرای دو سال پیش هم رخ داد و بعد آن ماجرای تجمع بی‌ثمر که به بهانه مرگ آن دختر بی‌گناه، پرچم کشور جعلی کردستان برافراشته شد و خیلی‌ها اینکه به این توجه نکردند که برافراشتن چنین پرچمی یعنی چه و در جوگیری آن داستان که حالا دیگر ماجرا تمام است از خود بیخود شدند. اما در این سال‌ها فقط بی‌تدبیری‌ها نبود، بسیار تدبیرها هم بود که خیلی از ما یا معنای آن را درنیافتیم یا به درایتی علَم مخالفت با آن بلند کردیم؛ تدبیرهایی که یا نام میدان در کشورمان شناخته می‌شود و بسـیاری با آن مخالف بودند و هسـتند، اما وقتی در ادامه آن میدان به دیپلماسی می‌رسـیم، ارزش میدان معلوم می‌شود و این دیپلماسی کجا خود را نشان داد؟ یکی در همین ماجرای دو هفته اخیر و پذیرش اقلیم کردسـتان عراق که گروه‌ها و فرقه‌های مسلح جدایی‌طلب خلع سلاح و از مرزهای کشورمان دور شوند. اتفاقی که باید همه ما از آن استقبال کنیم و باید‌مان باشد که در ماجرای دو سال پیش، با هر مبنایی که داشت، گروه‌های تجزیه‌طلب هم بسیار از آن بهره بردند که فقط یکی از آنها ماجرای برافراشتن پرچم کشور جعلی کردسـتان بود و مهم‌تر از آن، شـادمانی خیابانی پس از شکسـت تیم ملی از آمریکا و انگلیس بود. رخدادی باورنکردنی که کسـی جرئت نداشت به شادی کنندگان انگلیس اعتراض کند. اگر امروز رئیس‌جمهور کشورمان به عراق می‌رود و رئیس اقلیم کردسـتان عراق، به زبان فارسی و رو به «دوبین سخن می‌گوید، در قالب یک به هوشیاری دیپلماتیک رئیس‌جمهورمان است که رو به «دوبین به زبان کردی حرف می‌زند و همه اینها نشانی از همان شـیشـه‌خرده‌ای است که در میدان نشانش دادیم. اگر دیپلماسی جواب‌ده‌ی داشته باشد که در میدان است و اصلا میدان را می‌خواهیم که بتوانیم در دیپلماسی آن از آن استفاده کنیم؛ والا میدان که به ذات خود کارکردی ندارد و دیپلماسی هم وقتی ارزیش‌ش است که قابل‌ش قدرت میدان باهمدان شیشه‌خرده تثبیت شده باشد. یادمان باشد، حالا که ارزیشی این دو را در پیوند با هم دیدیم، مورد دیگری هم هست که وقت نگذرد، یکی جزایر ایرانی خلیج فارس، یکی کردیورهای منطقه‌ای، کم نیسـتند از این دست موارد. فرصت را از دست ندهیم که دیگر زمانی باق